

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 2198 endelig af 12. april 2010, hvorved Kommissionen afviste sagsøgerens anmodning om tilbagebetaling af antidumpingtold, der var betalt i anledning af import af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Kommissionen ved anvendelsen af artikel 11, stk. 8, i forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹⁾ tilsidesatte denne bestemmelses mål og formål og ikke anvendte logiske principper.

I denne forbindelse anføres bl.a., at der ikke var tale om dumping i det specifikke tilfælde, da produktionsprisen lå under den eksportpris, der var betalt, og at det samme produkt senere blev udbudt af en tysk virksomhed til en pris, som var lavere end den oprindelige kinesiske eksportpris.

Endvidere har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har taget hensyn til, at de pågældende produkter ikke er almindelige energispærepærer i foranstaltningens forstand.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at de tyske toldmyndigheders klassificering af produktet ikke — i modsætning til hvad Kommissionen har fremført — kunne kritiseres, da produktet ikke kunne indføres under andet klassifikationsnummer.

Desuden tog Kommissionen ikke hensyn til den omstændighed, at der på intet tidspunkt i det specifikke tilfælde forelå en risiko for skade inden for EU, da de elektriske pærer, der markedsføres af sagsøgeren, kun markedsføres af sagsøgeren i hele Europa, og af denne grund var der ikke andre fabrikanter, der krævede beskyttelse.

Endelig er det sagsøgerens opfattelse, at det ikke er relevant for krav om tilbagebetaling, at den særlige dumpingmargen ikke er fjernet. Det er derimod afgørende, at der aldrig eksisterede en sådan dumpingmargen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1995 L 56, s. 1).

Sag anlagt den 22. juni 2010 — Suez Environnement og Lyonnaise des eaux France mod Kommissionen

(Sag T-274/10)

(2010/C 234/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Suez Environnement Company (Paris, Frankrig) og Lyonnaise des eaux France (Paris, Frankrig) (ved advokats P. Zelenko og O. d'Ormesson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning om kontrolundersøgelsen og/eller kontrolundersøgelsesmandatet af 6. april 2010 annulleres.
- Enhver foranstaltning, der udspringer af kontrolundersøgelsen gennemført på grundlag af denne beslutning og dette uretmæssige mandat, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes navnlig at tilbagelevere samtlige dokumenter, som er blevet beslaglagt under de gennemførte kontrolundersøgelser, med forbehold af, at Rettens fremtidige afgørelse vedrørende realiteten annullerer Kommissionens beslutning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 1984/4 af 23. marts 2010, hvorved Suez Environnement, såvel som selskaber ejet af Suez Environnement, herunder Lyonnaise des eaux France, blev pålagt at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1/2003, truffet inden for rammerne af en sag om anvendelse af artikel 101 TEUF vedrørende markedet for vandforsyning og vandrensning ⁽¹⁾.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgerne tre anbringender gældende:

- tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til respekt for hjemmet, idet sagsøgerne ikke blev forelagt en retskendelse, hvorved de blev frataget enhver grundlæggende rettighed, såsom at få sagen forelagt for en dommer under kontrolundersøgelsens gennemførelse og mulighed for at anvende de almindelige retsmidler mod en sådan kendelse
- tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet beslutningen om en kontrolundersøgelse var gældende i en ubegrænset tidsperiode og havde et overordentligt vidt anvendelsesområde
- den omstændighed, at kontrolundersøgelingsmandatet, som var vedlagt til beslutningen om kontrolundersøgelse, ikke indeholdt tilstrækkelige garantier for at være upartisk og objektiv, idet beslutningen omtaler tjenestemænd ved Kommissionen, der forinden havde undersøgt fortrolige oplysninger, som sagsøgeren Lyonnaise des eaux France havde tilsendt Kommissionen inden for rammerne af en anmeldelse af en fusion.

(¹) Sag COMP/B-1/39.756.

Sag anlagt den 22. juni 2010 — mPAY24 GmbH mod KHIM — ULTRA d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (MPAY 24)

(Sag T-275/10)

(2010/C 234/79)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: mPAY24 GmbH (Wien, Østrig) (ved lawyers Dr. H.G. Zeiner og S. Di Natale)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ULTRA d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. marts 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1102/2008-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, hvis denne indtræder som intervenient i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »MPAY24« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36 og 38 — EF-varemærkeansøgning nr. 2601656

Indehaver af EF-varemærket: mPAY24 GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: ULTRA d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Indgiveren af ugyldighedsbegæringen har påberåbt sig absolutte registreringshindringer i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og som følge heraf blev Annulationsafdelingens afgørelse annulleret og det registrerede EF-varemærke erklæret ugyldigt